

LOVSÅNG TILL TRÄORKESTER

Elisabeth Bergstrand-Doulsen

LOVSÅNG TILL TRÄORKESTER

Elisabeth Bergstrand-Doulsen

 SAGA
EGMONT

Elisabeth Bergstrand-Poulsen

Lovsång till träorkester

Av

elisabeth bergstrand-poulsen

Saga

Lovsång till träorkester

Omslagsfoto: Shutterstock

Copyright © 1935, 2018 Elisabeth Bergstrand-Poulsen och SAGA

Egmont, an imprint of Lindhardt og Ringhof A/S Copenhagen

All rights reserved

ISBN: 9788711818398

1. E-boksutgåva, 2018

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt med författaren.

Lindhardtogringhof.dk

Saga är ett förlag i Lindhardt og Ringhof, ett förlag inom Egmont-koncernen

SLAGEN FRÅN KLAPPBRYGGAN hadeekat med oförminskad kraft sedan morgonen.

Nu skumnade det.

Men rungandet mot hållarna tvärsöver viken fortsatte, rappt, klangfullt, likt klappande jättehänder, som trofast applåderade vinterstormens musik.

För första gången på flere timmar hördes nu ett annat, ett litet, torftigt, skrapande buller vid den vinteröde sjöstranden. Det var de hala stenarna i strandkanten, som rasslade och vippade mot varandra under osäkra mänskliga steg, fast ingen människa ännu kunde skymtas genom dunklet. Nu höras stegen söka sig upp på den långa klappbryggan — nu treva de sig försiktigt fram över de isblanka brädorna. Nu äro de så nära, att också klapperskan kan höra dem, strax stannar av med sitt rungande arbete och ivrigt vänder sig om.

Det blev plötsligt tvärtyst och dött i rymden efter de tätade slagen.

Men klapperskan släppte klappträet och slog i den gladaste överraskning ihop sina uppsvällda händer:

»Herrejesketannamej!», ropade hon. »Är det självaste frua, som kommer!»

Hon reser sig och fäller ner sina uppskörtade, styvfrusna kjolar. Hennes ögon skina av förväntan då hon ser ett stort bylte, som frua försiktigt bär på armarna. Nu vecklar frua varsamt upp en tjock filtschal, medan klapperskans ögon hänga vid varje hennes rörelse. Det är inte, som man kunde förmoda, ett litet barn insvept i byltet, utan en stor, varm kaffepumpa.

Frua tar korken ur pumpan.